

SCHATTEN VAN HET MAMMOETSTRAND

Over speuren in grondlagen, opgraven onder water en vissen naar fossielen. Van mammoetdij tot mensenschedel, van hyenakeutel tot woelmuiskies.

Evert van Ginkel, Jelle Reumer, Bert van der Valk

**Havenbedrijf Rotterdam N.V.,
Projectorganisatie Maasvlakte 2,
2014**

Paperback, 216 pagina's

ISBN 978-9080989207

Het mammoetstrand, ook al kun je je daar een heel levendige voorstelling bij maken van mammoeten in zwembroekjes aan zee, toch zal menig Craniumlezer al gelijk (en terecht) aan de (Tweede) Maasvlakte denken. Dit tijdschrift staat immers vol van de vondstmeldingen van mammoeten en hun tijdgenoten van deze locatie.

Het Havenbedrijf Rotterdam, verantwoordelijk voor de aanleg van de MV2, vond het tijd om de vondsten en het achterliggende onderzoek naar de onder dikke estuariene afzettingen verstopte vindplaatsen eens in boekvorm te zetten. Evert van Ginkel (archeologisch onderzoek), WPZ-lid Jelle Reumer (paleontologisch onderzoek) en Bert van der Valk (geologisch bodemonderzoek) beschrijven samen met een heel scala aan onderzoekers van diverse instituten (achterin is een referentielijst opgenomen van zes pagina's!) de prehistorie die naar boven kwam bij de recente aanleg van de MV2. Dit rijk geïllustreerde boek is dan ook het resultaat van een samenwerking tussen de verschillende disciplines die in Nederland aanwezig zijn.

“Schatten van het mammoetstrand” opent met een overzichtelijke tijdbalk en de aanmoediging om zelf fossielen te gaan zoeken in de boekomslog. Gevolgd door een simpele tijdlijn met de ontwikkeling van de MV2. Onderaan in een soort voetnoot door het hele boek loopt overigens ook nog een beknopte geschiedenis van de MV2.

De kern van het boek bestaat eigenlijk uit drie delen, maar dat wordt

(helaas) niet goed duidelijk uit de inhoudsopgave. De inleiding “Wandelen door de Mammoetvlakte” opent met een haast romantische vertelling, maar gaat daarna vooral in op het vooronderzoek van dit gebied. Daarna volgen 50 pagina's over de archeologie van Nederland, de (vrij unieke) opgravingsmethoden van de archeologen in dit gebied en een aantal onderzochte archeologische vondsten. Een stukje menselijke schedel, gevonden door WPZ-lid Walter Langendoen, wordt uitgelicht onder de noemer “De strandvondst”.

Het volgende deel van het boek geeft een heldere uiteenzetting van de geologie van het gebied. Hoe deze vlakte tijdens en net na de ijstijd droog lag en er overal rivieren en rivierduinen door het gebied liepen dat nu de Noordzee is.

Het derde deel, “De dieren van de mammoetsteppe”, gaat in op het paleontologisch onderzoek. De eerste paar pagina's geven een leuk inzicht in het stofzuigen, beach cleanen en vissen naar fossielen. Daarna volgen nog 50 pagina's encyclopedie met de (prehistorische) zoogdieren van de MV2 en Eurogeul, in een ogenschijnlijk willekeurige volgorde. De informatie per zoogdiersoort is echter wat summier. Daarbij vormt het ontbreken van afbeeldingen van vondsten bij het merendeel van de soorten voor de fanatieke paleontoloog een gemis. Pluspunt is dat deze pagina's voldoende ruimte laten voor eigen aanvulling.

Tussen de hoofdstukken door komt een zestal onderzoekers aan het woord over hun werk en onderzoek. De

plaatsing van een “Samenvatting” nog niet eens halverwege het boek is echter vreemd.

Het boek sluit af met “Een praktische gids zelf fossielen onderzoeken” en een stukje over het uitsterven van de mammoetsteppe, met de bekende drie theoriën. De praktische gids draagt een misleidende titel, want het vertelt toch vooral hoe je je fossielen het beste kunt bewaren en dat je naar Het Natuurhistorisch, Naturalis of Ecomare kunt gaan voor een determinatie. De WPZ wordt terloops genoemd vanwege de vele verzamelaars, maar ik, als actief WPZ-lid, had het natuurlijk terecht gevonden als de WPZ ook werd genoemd bij de onderzoekers, als plek waar men niet alleen terecht kan voor een determinatie, maar ook voor lezingen en publicaties over deze en andere interessante vondsten. Want het is dankzij het bestaan van de WPZ dat een term als mammoetstrand het hoe dan ook haalt tot een boektitel.

Kortom, “Schatten van het mammoetstrand” oogt mooi dankzij de vele, kleurrijke illustraties, maar is niet geschreven voor het fanatieke WPZ-lid. Het nadeel van een vondstenoverzicht van deze “levendige” vindplaats in zo'n boek is ook dat het al incompleet is op het moment van publiceren. Het zullen eerder de zonzanbidders dan de jutters op het mammoetstrand zijn die dit boek met veel interesse zullen lezen.

AUTEUR
NIKE LISCAJLET